

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobkyně: **P. B.**, zastoupena: Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve věci vydání povolení k přechodnému pobytu,

t a k t o :

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 13.342,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Petra Václavka, advokáta.**
- III. **Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.**
- IV. **Zástupce Mgr. Petr Václavek se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 20. 9. 2017 domáhala vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat ve stanovené lhůtě rozhodnutí o její žádosti o povolení k přechodnému pobytu.

Žalobkyně uvedla, že dne 19. 9. 2016 podala žádost o povolení k přechodnému pobytu, o které byl žalovaný povinen rozhodnout do šedesáti dnů dle § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky ve znění rozhodném (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Jelikož zákonem stanovená lhůta marně uplynula, žalobkyně podala Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) návrh na provedení opatření proti nečinnosti, čímž vyčerpala prostředky, které procesní předpis k ochraně proti nečinnosti stanoví. Komise v reakci na návrh žalobkyně vydala opatření proti nečinnosti, ve kterém přikázala žalovanému vydat rozhodnutí do 30 dnů od doručení předmětného opatření.

Vzhledem k tomu, že žalovaný nevydal rozhodnutí ani ve třicetidenní lhůtě stanovené Komisí, je nečinný.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odmítl veškeré žalobní námitky, neboť nečinný nebyl, v řízení prováděl nezbytná šetření a dokazování a o žádosti žalobkyně rozhodl dne 17. 10. 2017.

Žalovaný uzavřel, že konal ve věci nezbytné úkony vedoucí k vydání rozhodnutí a že žalobou požadované rozhodnutí vydal. Žalovaný tak považoval žalobu za bezpředmětnou.

Podáním ze dne 7. 11. 2017 vzala žalobkyně žalobu v celém rozsahu zpět, neboť žalovaný o její žádosti již rozhodl. Zároveň požadovala úhradu nákladů řízení, jelikož žalobou požadované rozhodnutí bylo vydáno až po podání žaloby, žalovaný tak byl nečinný a ke zpětvzetí žaloby došlo právě pro pozdější chování žalovaného. V této souvislosti žalobkyně odkázala na Stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2010, č.j. 4 As 8/2010-91 a ze dne 21. 2. 2012, č.j. 2 Ans 13/2011-48 a nálezy Ústavního soudu ze dne 19. 6. 2007, sp. zn. II. ÚS 187/06.

Podle ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

V dané věci vzala žalobkyně podáním ze dne 7. 11. 2017 žalobu v celém rozsahu zpět, proto soud řízení podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Při rozhodování o nákladech řízení vzal soud v úvahu pravidla stanovená v § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Pokud žalobkyně žalobou opodstatněně brojí proti nečinnosti správního orgánu, který svou nečinnost následně ukončí vydáním rozhodnutí, a žalobkyně proto svou žalobu vezme zpět, má právo na náhradu nákladů soudního řízení. Soud se tedy zabýval tím, zda žalobkyně před podáním správní žaloby využila všechny možnosti ochrany proti nečinnosti správního orgánu.

Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 80 odst. 3 věta druhá správního řádu po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník.

V této věci soud z písemností obsažených ve správním spise zjistil, že žalobkyně podala dne 19. 9. 2016 žádost o povolení k přechodnému pobytu.

Komise opatřením proti nečinnosti ze dne 11. 8. 2017, č.j. MV-87581-2/SO-2017, přikázala dle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu žalovanému, aby do 30 dnů od doručení opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu vedené pod sp. zn. OAM-13583/PP-2016. Předmětné opatření proti nečinnosti bylo doručeno žalovanému dne 15. 8. 2017.

Žalovaný žádost žalobkyně zamítl rozhodnutím ze dne 17. 10. 2017, č.j. OAM-13583-43/PP-2016 dle § 87e odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobkyně není rodinným příslušníkem občana Evropské unie uvedeným v § 15a zákona o pobytu cizinců, a povolení k přechodnému pobytu na území České republiky nevydal.

S ohledem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č.j. 2 Ans 14/2012-41, soud nehodnotil průběh celého správního řízení, nýbrž pouze postup žalovaného po vydání opatření proti nečinnosti Komise dne 11. 8. 2017.

Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný rozhodl o žádosti žalobkyně po lhůtě stanovené mu Komisí k vydání rozhodnutí, neboť opatření proti nečinnosti bylo vydáno dne 11. 8. 2017, žalovanému bylo doručeno dne 15. 8. 2017 a rozhodnutí ve věci samé žalovaný vydal až dne 17. 10. 2017, tedy po marném uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené Komisí v opatření proti nečinnosti.

Na posouzení věci soudem nemění nic ani skutečnost, že žalovaný prováděl v řízení úkony směřující k vydání rozhodnutí ve věci. Soud nepopírá, že žalovaný jakožto správní orgán má povinnost zjistit skutečný stav věci a za tímto účelem činit jednotlivé úkony ve věci, na druhou stranu si musí počínat takovým způsobem, aby dodržel lhůty stanovené pro vydání rozhodnutí ve věci zákonem, případně nadřízeným správním orgánem.

Soud dále konstatuje, že žalobkyně vyčerpala všechny prostředky, které jí procesní předpisy stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, když podala Komisi jako příslušnému nadřízenému správnímu orgánu návrh na provedení opatření podle § 80 správního řádu. Komise v reakci na návrh žalobkyně učinila opatření proti nečinnosti a stanovila lhůtu k vydání rozhodnutí. Jelikož lhůta proběhla marně, žalobkyni nezbylo nic jiného než podat správní žalobu.

Soud shrnuje, že žalovaný byl v době podání žaloby nečinný a žalobkyně bezvýsledně vyčerpala všechny prostředky, které jí právní řád poskytuje, když podala návrh na provedení opatření proti nečinnosti Komisi. Žalobkyně by tedy byla se svou žalobou úspěšná, a má tak právo na náhradu nákladů řízení. Soud jí proto dle § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s. přiznal náhradu nákladů řízení, které jsou tvořeny částí zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč (zbývající část poplatku ve výši 1.000,- Kč soud žalobkyni vrátil výrokem III. tohoto usnesení) a náklady právního zastoupení za tři úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, podání žaloby a zpětvzetí žaloby ze dne 7. 11. 2017), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 3.100,- Kč, tři paušální částky ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 300,-Kč, a DPH ve výši 2.142,- Kč. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 13.342,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Petra Václavka, advokáta.

O vrácení soudního poplatku ve výši 1 000,- Kč, soud rozhodl podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění rozhodném, dle kterého „soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním“. Žalobkyně zaplatila soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, soud jí proto vrátil částku 1 000,- Kč. Zároveň soud vyzval právního zástupce žalobkyně k poskytnutí součinnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. listopadu 2017

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
S. K.